

Heliga Birgitta 2020

När vi firar vårt lands och vårt stifts, ja, ett av hela Europas, skyddshelgon, den heliga Birgitta, är det alltid med tacksamhet och glädje. Vi behöver våra himmelska vänners bön och stöd för vår situation här och nu. Vi är tacksamma för det föredöme som Birgitta utgör också idag, inte minst för alla kvinnor som vill göra en insats för kyrkan och vårt samhälle här i Sverige. Genom sin speciella nådegåva kan hon inspirera oss både till en allt djupare personlig vänskap med den korsfäste Jesus och samtidigt till ett djupare engagemang för fred och rättvisa, ja, för alla nödlidande medmänniskor. Häromdagen fick hela Guds folk ta emot påven Franciskus' socialencyklika ”*Fratelli tutti* – Alla bröder och systrar”. Här manar påven oss alla, män och kvinnor, att arbeta för en värld där alla människor lever solidariskt tillsammans som äkta bröder och systrar. Under hela sitt liv försökte den heliga Birgitta verka för detta ideal: i de fattigas tjänst, genom bön och arbete för fred under hundraårskriget och inte minst genom att uppmana påven att återvända till Rom och reformera kyrkan.

Som katolska kristna i Sverige har vi ett ansvar för att skapa ett mer rättvist samhälle, där alla oavsett ursprung och social ställning lever tillsammans som bröder och systrar. Utifrån evangeliet får vi försöka påverka den miljö där vi lever och de människor vi möter i denna riktning. I den lilla närmiljön kan det också ske något stort och genomgripande. Där en enda människa omvänder sig och försöker efterfölja Jesus av hela sitt hjärta, påverkas de andra att göra likadant. Där någon förvandlas och helgas genom Guds nåd, blir fler och fler berörda. Den heliga Birgitta såg på hela sitt liv som en fortlöpande dialog med Jesus och Maria. Hennes uppenbarelser, som inte alltid är så lätta att ta till sig, uttrycker denna beredvillighet att lyssna till Guds röst och sedan omsätta hans budskap i det egna livet. Genom uppenbarelsen i Bibeln får vi alla ta emot Guds budskap, för att vi i vår tur skall leva efter Guds bud, följa Guds vilja och så låta Guds rike bli synligt i vår vanliga verklighet. I vår sekulära miljö i Sverige behövs mer än någonsin människor som tar sin kristna tro på allvar och låter hela livet präglas av den. Vi får be om den heliga Birgittas förbön, så att vi i hennes efterföljd ser hur vi mer och mer kan sprida Jesu sanning och barmhärtighet i vår omgivning.

Den heliga Birgitta var helt övertygad om att kyrkans helighet måste få stråla fram i en värld, som ofta var präglad av raka motsatsen. Med iver och hängivelse kämpade hon för att alla kyrkans ämbetsbärare – påvar, biskopar och präster – skulle vara besjälade av denna längtan efter helgelse och motsvara Guds förväntningar. Hon tvekade inte att brännmärka dem som inte var trogna sin kallelse. I sina visioner kunde hon se hur vissa av dem rentav kunde hamna i helvetet. Av den som har fått en stor nåd krävs också ständig omvändelse och en

allt trognare efterföljelse av Jesus. Samtidigt var Birgitta djupt lycklig och tacksam för all den andliga hjälp och vägledning hon fick av goda biskopar och präster. Men mot dem som svek sin kallelse riktade hon skoningslös kritik. Därför får vi be om den heliga Birgittas förbön för alla kyrkans ämbetsbärare, så att de i trohet mot den kallelse de har fått utan egen förtjänst strävar efter att leva ett heligt liv i Jesu och sina medmänniskors tjänst.

Under en tid som den vi just nu lever i – alltså i pandemins skugga – blir Birgittas längtan efter en ren och helgad kyrka speciellt viktig. Varje tid har sina prövningar och svårigheter. Birgitta led av att påven befann sig i Avignon och inte kunde leda kyrkan på helighetens väg. Hon fick aldrig se honom återvända till Rom under sitt liv. Hon fick aldrig se hur hennes dröm om klostret i Vadstena – *Pax Mariae*, Marias frid – blev förverkligad. Ändå levde hon i djup tro och förtröstan på att Gud leder sin kyrka trots allt yttre motstånd och inre svaghet och brist. Vi har mycket att lära av henne och denna bergfasta tro på Guds försyn, som aldrig låter kyrkan komma på fall trots att synden ofta nästlar sig in och hindrar hennes medlemmar att leva som de borde.

Under denna pandemi har en del människor känt sig övergivna av kyrkan och hennes herdar. Från olika håll har jag fått höra om deras smärta. Somliga har vänt sin besvikelse till något positivt – som den heliga Birgitta gjorde – och intensifierat sin bön för kyrkan och hennes herdar. Samtidigt finns det också många präster som har gjort allt vad de kunnat för att bistå gamla och sjuka i deras isolering och övergivenhet. En sådan situation som den vi gått – och går – igenom måste väcka oss till nya pastorala åtgärder för att nå ut till dem som inte kan komma till våra kyrkor. Varje prövning som denna pandemi är en slags rening för kyrkan och hennes herdar. Vissa stärks i sin iver för Guds sak och själarnas väl, medan andra blir likgiltiga och förslappas. Därför är det så viktigt att be för kyrkan och hennes präster, ja, för alla hennes medlemmar just nu. Behovet av personlig själavård och mänsklig omtanke är oändligt stort. Får man det inte av oss, söker man det på annat håll och drar sig undan. Därför ber vi den heliga Birgitta om hennes mäktiga förbön, så att vi alla i vårt stift besjålas av hennes kärlek till den korsfäste Jesus, som vi får möta i varje lidande och behövande människa. Med Birgitta som föredöme kan vi alla, var och en av oss, få hjälp att växa in i en allt djupare relation till Kristus, som sedan bär frukt i en ständig omvändelse till att tjäna vår nästa med hans ömma kärlek. Vi ber om Jungfru Marias förbön för oss alla, så att vi liksom Birgitta själv får erfara hennes moderliga beskydd och uppmuntran både för vårt böneliv och för vår självutgivande kärlek till nästan i hennes nöd och behov.